

2019 ಕ.ತೀ.ವ 1285

ಸನ್ಮಾನ್ಯ ನ್ಯಾಯಮೂರ್ತಿ ಶ್ರೀ ಎಚ್.ಪಿ. ಸಂದೇಶ್

ಓರಿಯಂಟಲ್ ಇನ್‌ಶೂರೆನ್ಸ್ ಕಂಪನಿ ಅಮಿಟೆಡ್ -ವಿರುದ್ಧ-
ರುದ್ರೇಗೌಡ ಮತ್ತು ಇತರರು*

ಮೋಟಾರು ವಾಹನಗಳ ಅಧಿನಿಯಮ, 173(1)ನೇ ಪ್ರಕರಣದ ಮೇರೆಗಿನ ಸಂಕೀರ್ಣ
ಮೊದಲ ಅಪೀಲು.

ಸಿವಿಲ್ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು (ಹಿರಿಯ ವಿಭಾಗ) ಮತ್ತು ಎ.ಎಂ.ಎ.ಸಿ.ಟಿ, ಬೆಲೂರು
ಇವರು ದಿನಾಂಕ: 3.10.2009ರಂದು ಎಂವಿಸಿ ಸಂಖ್ಯೆ: 2 ಮತ್ತು 3/2008 ರಲ್ಲಿ
ವಿಮಾ ಕಂಪನಿಯ ಮೇಲೆ ಹೊರಿಸಿದ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿ ಹೊರಡಿಸಿದ
ತೀರ್ಪು ಮತ್ತು ಐತೀರ್ಪುಗಳನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿ, ವಿಮಾ ಕಂಪನಿಯು ಈ ಸಂಕೀರ್ಣ
ಮೊದಲ ಅಪೀಲುಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದೆ.

ನ್ಯಾಯಾಧಿಕರಣದ ಮುಂದೆ ಕ್ಲೇಮುದಾರರ ಮೊಕದ್ದಮೆಯ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಸಂಗತಿಗಳು
ಹೀಗಿವೆ: ದಿನಾಂಕ: 8.10.2002ರಂದು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 11.30ರ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಹಾಸನ-ಬೆಲೂರು
ರಸ್ತೆಯ ದಕ್ಷಿಣ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿರುವ ಮಲ್ಲಕಾರ್ಜುನಪ್ಪ ಗೇಟ್ ಬಳಿ ಎಂವಿಸಿ ಸಂಖ್ಯೆ: 2/
2008ರಲ್ಲಿರುವ ಕ್ಲೇಮುದಾರನು ಎಂವಿಸಿ ಸಂಖ್ಯೆ: 3/2008ರಲ್ಲಿ ಮೃತನೆಂದು
ತೋರಿಸಿರುವ ಸೋಮಶೇಖರ್ ಎಂಬಾತನೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಅದೇ
ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನೋಂದಣಿ ಸಂಖ್ಯೆ: ಕೆಎಲ್-13-ಡಿ-3993ನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ ಕಾರಿನ
ಜಾಲಕನು, ಆತುರ ಮತ್ತು ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅತೀವ ವೇಗದಲ್ಲಿ ಬಂದು,
ಅವರಿಗೆ ಕಾರನ್ನು ಡಿಕ್ಕಿ ಹೊಡೆಸಿದನು. ಇದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಕ್ಲೇಮುದಾರನಾದ
ರುದ್ರೇಗೌಡನ ಎಡಗಾಲನ ಮೂಳೆಯು ಮುರಿದಿದ್ದು, ದೇಹದ ತುಂಬಾ ಗಾಯಗಳಾಗಿವೆ

*ಎಂ.ಎಫ್.ಎ. ಸಂಖ್ಯೆ: 1956/2010 ಇದರೊಂದಿಗೆ ಇತರೆ, ದಿನಾಂಕ 17ನೇ ಡಿಸೆಂಬರ್, 2018.

ಹಾಗೂ ಮೃತ ಸೋಮಶೇಖರನಿಗೆ ಹಣೆ, ಎಡಗೈಗೆ ಮತ್ತು ಬಲಗೈಗೆ ಗಂಭೀರ ಗಾಯಗಳುಂಟಾದವು. ಚಿಕಿತ್ಸೆಗಾಗಿ ಇಬ್ಬರನ್ನು ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಸಾಗಿಸಲಾಯಿತು. ಸೋಮಶೇಖರನು ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಗಾಯಗಳಿಂದಾಗಿ ಮರಣ ಹೊಂದಿದನು. ಆದ್ದರಿಂದ, ಎಂ.ವಿ.ಸಿ. ಸಂಖ್ಯೆ: 2/2008ರಲ್ಲಿನ ಕ್ಷೇಮುದಾರನು ತನಗುಂಟಾದ ಗಾಯಗಳಿಗೆ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕೋರಿ ಕ್ಷೇಮ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ಎಂ.ವಿ.ಸಿ. ಸಂಖ್ಯೆ: 3/2008ರಲ್ಲಿ ಮೃತ ಸೋಮಶೇಖರನ ಅವಲಂಬಿತರಾದ ಕ್ಷೇಮುದಾರರು ಅವನ ಮರಣಕ್ಕಾಗಿ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕೋರಿ ಕ್ಷೇಮ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ನೋಟೀಸ್ ಜಾರಿಯಾದ ನಂತರ, 2ನೇ ಪ್ರತ್ಯರ್ಜಿದಾರ-ಮಾಲೀಕನು, ಕಾರಿನ ತನ್ನ ಒಡೆತನವನ್ನು ಮತ್ತು ವಿಮಾ ಪಾಲಿಸಿ ಇರುವುದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. 3ನೇ ಪ್ರತ್ಯರ್ಜಿದಾರ-ವಿಮಾ ಕಂಪನಿಯು ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಹಾಜರಾಗಿ ಅರ್ಜಿಗಳು ಸಮರ್ಥನೀಯವಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ವಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದಲ್ಲದೆ, ಆ ವಾಹನವು ದಿನಾಂಕ: 1.08.2002ರಂದು ವಿಮೆ ಮಾಡಿಸಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ವಾಸಸ್ಥಳದಿಂದ ಕಾರು ಕಳುವಾಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ಆತನು ಪೊಲೀಸರಿಗೆ ದೂರು ಸಲ್ಲಿಸಿ, ಆರ್.ಟಿ.ಓ. ಕಚೇರಿಗೆ ವಿಷಯವನ್ನು ವರದಿ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ತರುವಾಯದಲ್ಲ, ಪೊಲೀಸರು 'ಸಿ' ವರದಿಯನ್ನು ಸಹ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದು. ಹೀಗಾಗಿ, ಪೊಲೀಸರ ದಾಖಲೆಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ವಿಮೆ ಮಾಡಿಸಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ನೀಡಿದ ಮನವಿಗಳನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿ, ವಿಮೆ ಮಾಡಿಸಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಕ್ಷೇಮನ್ನು 1,10,000/- ರೂಪಾಯಿಗಳೆಂದು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮತ್ತು ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಇತ್ಯರ್ಥ ಮಾಡಲಾಯಿತು ಹಾಗೂ ದಿನಾಂಕ: 11.08.2002ರಿಂದ ಸದರಿ ವಾಹನದ ವಿಮಾ ಪಾಲಿಸಿಯನ್ನು ರದ್ದುಗೊಳಿಸಲಾಯಿತು. ಇದಲ್ಲದೆ, ದಿನಾಂಕ: 11.8.2002ರಿಂದ ವಿಮಾ ಮಾಡಿಸಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ವಾಹನದ ಮೇಲೆ ಯಾವುದೇ ಹಿಡಿತ ಇರಲಿಲ್ಲ ಹಾಗಾಗಿ, ಯಾವುದೇ ವಿಮಾ ಪಾಲಿಸಿಯು ಇಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ವಿಮಾ ಕಂಪನಿಯನ್ನು ಯಾವುದೇ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಸಂದಾಯ ಮಾಡಲು ಕೋಣೆಯಾಗಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹಾಗೂ ನ್ಯಾಯಾಧಿಕರಣವು ವಿಮಾ ಪಾಲಿಸಿಯು ರದ್ದಾಗಿದ್ದ ದಿನಾಂಕದಂದು ತಪ್ಪಾಗಿ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ್ದು ಅದರ ಮೇಲೆ ಕೋಣೆಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಹೊರಿಸಲು ಮುಂದಾಗಿದೆ ಎಂದು ವಾದಿಸಲಾಗಿದೆ.

ವಿಮೆ ಮಾಡಿಸಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಯು, ವಾಹನದ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿನ ಸ್ವಾಧೀನತೆಯನ್ನು ಕಳೆದು ಬಲವಂತವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರಿಂದ, ಆ ವಾಹನದ ಮಾಲೀಕತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದಿರಲಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಆ ವಾಹನವನ್ನು ಚಲಾಯಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಮಹಮ್ಮದ್ ಅಬ್ದುಲ್ಲಾ ಎಂಬಾತನು ಆ ವಾಹನದ ಸ್ವಾಧೀನತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದನು ಹಾಗೂ ಆತನೇ ಅಪಘಾತಕ್ಕೆ ಕಾರಣರಾಗಿದ್ದನು ಎಂಬ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಾಧಿಕರಣವು ವಿಫಲವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದು ಎರಡೂ ಅಪೀಲುಗಳಲ್ಲಿ ಅಪೀಲುದಾರ - ವಿಮಾ ಕಂಪನಿಯ ವಾದವಾಗಿದೆ. ಆತನು ವಿಮೆ ಮಾಡಿಸಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ನೌಕರನೂ ಅಲ್ಲ ಅಥವಾ ವಾಹನವನ್ನು ವಿಮೆ ಮಾಡಿಸಿದ ಏಜೆಂಟನೂ ಅಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ, ಮೊಹಮ್ಮದ್ ಅಬ್ದುಲ್ಲಾನ ಕುಟುಂಬ ಕೃತ್ಯಕ್ಕೆ ನಷ್ಟ ಭರ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಡಲು ವಿಮೆ ಮಾಡಿಸಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಪ್ರಾತಿನಿಧಿಕ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯು ಇರುವುದಿಲ್ಲ; ತತ್ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ, ಅಪೀಲುದಾರನು ಯಾವುದೇ ಪರಿಹಾರ ಸಂದಾಯ ಮಾಡಲು ಹೊಣೆಗಾರನಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ; ವಾಹನ ಸಿಕ್ಕಿರಲಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅಂಥ ಕದ್ದ ವಾಹನದ ಬಳಕೆಯಿಂದ ಪ್ರಶ್ನೆಯಿಲ್ಲದವ ಅಪಘಾತ ಸಂಭವಿಸಿದೆ ಎಂಬ ಪರಿಣಾಮಕ್ಕೆ ಪೂರೈಸರು 'ಸಿ' ವರೆದಿ ದಾಖಲಿಸಿದ್ದನ್ನು ಮತ್ತು ವಿಮಾ ಪಾಲಿಸಿಯು ರದ್ದುಗೊಂಡ ಕ್ಷಣದ ಪ್ರಾರಂಭದಿಂದಲೇ ವಿಮೆ ಮಾಡಿಸಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಯು, ತನ್ನ ಕಾನೂನುಬದ್ಧ ಹಕ್ಕನ್ನು ಹಾಗೂ ವಾಹನದ ಮೇಲಿನ ತನ್ನ ಸ್ವಾಧೀನವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ ಎಂಬ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಪರಿಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಾಧಿಕರಣವು ವಿಫಲವಾಗಿದೆ; ಅಪೀಲುದಾರನು, ವಿಮೆ ಮಾಡಿಸಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಾಗಲಿ ಅಥವಾ ವಾಹನವನ್ನು ಕದ್ದು, ಅಂಥ ಕೃತ್ಯದ ನಂತರ ವಾಹನವನ್ನು ಬಳಸುವ ಮೂಲಕ ಅಪಘಾತಕ್ಕೆ ಕಾರಣನಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಾಗಲಿ ನಷ್ಟಭರ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಡುವ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ದಾಖಲೆಯಲ್ಲಿ ಲಭ್ಯವಿರುವ ಮೌಖಿಕ ಮತ್ತು ದಸ್ತಾವೇಜೀಯ ಸಾಕ್ಷ್ಯಗಳೆರಡನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುವಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಾಧಿಕರಣವು ವಿಫಲವಾಗಿದೆ ಹಾಗೂ ಕ್ಲೇಮು ಮಾಡಿರುವ ಪರಿಹಾರವು ಸಹ ಅಧಿಕವಾಗಿದೆ ಎಂದು ವಾದಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಕ್ಲೇಮುದಾರರ ಪರ ನ್ಯಾಯವಾದಿಗಳು ಮೇಲಿನ ವಾದಗಳನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿ, ವಿಮಾ ಕಂಪನಿಯ ಪರ ನ್ಯಾಯವಾದಿಗಳು, ಎಂಎಫ್‌ಎ ಸಂಖ್ಯೆ: 9595/2011ಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಎಂಎಫ್‌ಎ ಸಂಖ್ಯೆ: 4614/2011ರಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಎಂಎಫ್‌ಎ ಸಂಖ್ಯೆ:

878/2014ಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಎಂಎಫ್‌ಎ ಸಂಖ್ಯೆ: 10685/2013ರಲ್ಲಿ ಈ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಮುಂದೆ ಇಂಥಹುದ್ದೆ ವಾದಗಳನ್ನು ಮಂಡಿಸಿದ್ದನು ಎಂದು ಹಾಗೂ 2003(3) ಎಸ್‌ಸಿಸಿ 338[ಯುನೈಟೆಡ್ ಇಂಡಿಯಾ ಇನ್‌ಶೂರೆನ್ಸ್ ಕಂಪನಿ ಲಿಮಿಟೆಡ್ -ವಿರುದ್ಧ- ಲೆಹರು ಮತ್ತು ಇತರರು ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿನ ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ನಿರ್ಣಯಗಳನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿ ಈ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ವಾದಗಳನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದೆ, ಹಾಗಾಗಿ ಅಪೀಲುದಾರನು ಈ ಮೊಕದ್ದಮೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಹ ಅಂಥಹುವೇ ವಾದಗಳನ್ನು ಪುನರುಚ್ಚರಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಪ್ರಬಲವಾಗಿ ವಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ.

(2003)3 ಎಸ್‌ಸಿಸಿ 338ರಲ್ಲಿ ವರದಿ ಮಾಡಿದ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಸಹ ನ್ಯಾಯವಾದಿಯು ಅವಲಂಬಿಸಿದ್ದು, ಅದರಲ್ಲಿ ಮೂರನೇ ಪಕ್ಷಕಾರರ ಅಪಾಯಸಾಧ್ಯತೆಯ ಕುರಿತು ವಿಮಾಕರ್ತನ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ, 149(7)ನೇ ಪ್ರಕರಣದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಅದರ ವಿರುದ್ಧ ವಿಮಾಕರ್ತನ 149(7)ನೇ ಪ್ರಕರಣದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಅದರ ವಿರುದ್ಧ ವಿಮಾಕರ್ತನ ಪ್ರತಿರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು, 149(2)ನೇ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿಸಲಾಗಿರುವ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಮೀರಿ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಅನ್ವಯಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಲಾಗಿದೆ.

'ಲೆಹರು' ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿನ 18ನೇ ಕಂಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ದಾಖಲೆಯಲ್ಲಿನ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸುವಾಗ, 149(2)ನೇ ಪ್ರಕರಣವನ್ನು ಸಹ ಪರಿಗಣಿಸಿದೆ. ಇದಲ್ಲದೆ, ಈ ಉಪಬಂಧದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ, "ಉಲ್ಲಂಘನೆ" ಆಗಿರುವುದನ್ನು ತೋರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿದೆ. ಸ್ಟಾಂಡಿಯಾ ಮತ್ತು ಸೊಹನ್ ಲಾಲ್ ಪಸ್ಲಿ ಮೊಕದ್ದಮೆಗಳಲ್ಲಿ ತೀರ್ಪು ನೀಡಿದಂತೆ, ವಿಮೆ ಮಾಡಿಸಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಕಡೆಯಿಂದ ಉಲ್ಲಂಘನೆ ಆಗಿರಬೇಕು. ನಾವು ಇದರೊಂದಿಗೆ ನಮ್ಮ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಹಮತಿ ಹೊಂದಿದ್ದೇವೆ. ಅನ್ಯಥಾ ನಿರ್ಣಯವು ಅಸಂಬಂಧ ಪರಿಣಾಮಗಳಿಗೆ ದಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ: ಒಂದು ವಾಹನವು ಕಳ್ಳತನ ಆಗಿದೆ ಎಂದು ಊಹಿಸಿಕೊಳ್ಳೋಣ, ಕಳ್ಳನು ಸೆರೆಯಾಗಿದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ಜಾಲತವಾಗುತ್ತಿರುವ ಆ ವಾಹನಕ್ಕೆ ಅಪಘಾತವಾಯಿತು ಎಂದುಕೊಳ್ಳೋಣ, ಆ ಕಳ್ಳನು ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಅವನು ಪರವಾನಗಿ ಹೊಂದಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂದು

ತಿಳಿದುಬಂದಿರುತ್ತದೆ. ವಿಮಾ ಕಂಪನಿಯು ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಬಹುದೇ? ಇದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ 'ಇಲ್ಲ' ಎಂಬುದೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟ. ಅನ್ಯಥಾ ಕಡ್ಡಾಯ ವಿಮೆಯು ಉದ್ದೇಶವನ್ನೇ ನಿರಾಕರಿಸಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಮಾಲೀಕನು ನಗಣ್ಯನಾಗುವುದರಿಂದ ಅಪಘಾತದಲ್ಲಿ ಗಾಯಗೊಂಡವರಿಗೆ ಅಥವಾ ಮೃತ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸಂಬಂಧಿಗಳಿಗೆ, ಅವರು ಪಡೆದ ಡಿಕ್ರಿಯು ಕೇವಲ ಕಾಗದದ ಡಿಕ್ರಿ ಮಾತ್ರ ಎಂದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಮಾಲೀಕನು ಸಹ ಸ್ವತಃ ಅಮಾನಕ ತೊಂದರೆಗೊಳಿದಾವನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಶಾಸಕಾಂಗವು ವಿವೇಚನೆಯಿಂದ ವಿಮೆಯನ್ನು ಕೊನೆಪಕ್ಷ ಮೂರನೇ ಪಕ್ಷಕಾರನ ವಿಮೆ ಎಂದು ಕಡ್ಡಾಯಗೊಳಿಸಿದೆ. ಇದರ ಧೈಯ ಮತ್ತು ಉದ್ದೇಶ ವಿಮಾ ಕಂಪನಿಯು ಪರಿಹಾರ ಸಂದಾಯ ಮಾಡಲು ಲಭ್ಯವಿರಬೇಕೆಂಬುದಾಗಿದೆ.

ಈ ಮೇಲಿನಂತೆ ವಿವರವಾಗಿ ಚರ್ಚಿಸಿದ ನಂತರ, ಅಧಿನಿಯಮ 149ನೇ ಪ್ರಕರಣದ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸುವುದು ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಹೊರಿಸಲಾದ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ. ಶಾಸಕಾಂಗವು ವಿವೇಚನೆಯಿಂದ ವಿಮೆಯನ್ನು, ಕೊನೆಪಕ್ಷ ಮೂರನೇ ಪಕ್ಷಕಾರನ ವಿಮೆಯನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯವನ್ನಾಗಿಸಿದೆ. ಇದರ ಧೈಯೋದ್ದೇಶವೆಂದರೆ, ಮೂರನೇ ಪಕ್ಷಕಾರರಾಗಿರುವ ಅಮಾಯಕ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ವಿಮಾ ಕಂಪನಿಯು ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಸಂದಾಯ ಮಾಡಲು ಲಭ್ಯವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವುದಾಗಿದೆ. ಅನ್ಯಥಾ ಮಾಲೀಕನು ನಗಣ್ಯನಾಗುವುದರಿಂದ, ಅಪಘಾತದಲ್ಲಿ ಗಾಯಗೊಂಡವನಿಗೆ ಅಥವಾ ಮೃತನ ಸಂಬಂಧಿಗಳಿಗೆ ದೊರಕಿದ ಡಿಕ್ರಿಯು ಕೇವಲ ಕಾಗದದ ಡಿಕ್ರಿಯಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಲೆಹರು ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿ, ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ನೀಡಿದ ನಿರ್ಣಯಗಳನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತ ಮೊಕದ್ದಮೆಗೆ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಅನ್ವಯಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ವಿಮಾ ಕಂಪನಿಯ ಪರ ಹಾಜರಾದ ವಕೀಲರ ವಾದವನ್ನು ಒಪ್ಪಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮೊಕದ್ದಮೆಯನ್ನು, ಅದರ ಸಂಗತಿಗಳು ಮತ್ತು ಸಂದರ್ಭಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆಯೇ ನಿರ್ಣಯಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿದೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ, ಸಂವಿಧಾನದ 141ನೇ ಅನುಚ್ಛೇದವನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿ ಪ್ರಣಯ್ ಸೇಫಿ ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿ ನೀಡಿದ ನಿರ್ಣಯದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸಹ, ಸಮಾನ ಪೀಠದ ಹಿಂದಿನ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಸಮನ್ವಯ ಪೀಠವು ಮತ್ತು ಇತರೆ ಎಲ್ಲಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳು ಬದ್ಧವಾಗುತ್ತವೆ ಎಂಬ

ವಿಷಯದಲ್ಲ ಯಾವುದೇ ವಿವಾದವಿಲ್ಲ. ಪ್ರಸ್ತುತ ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿನ ವಿಶಿಷ್ಟ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಸಂದರ್ಭಗಳನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿದ ನಂತರ, ವಿಮಾ ಕಂಪನಿಯು ಅವಲಂಬಿಸಿದ ನಿರ್ಣಯಗಳು ಅದರ ನೆರೆವಿಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾದ ಮೊಕದ್ದಮೆಗಳು

ಪ್ಯಾರಾಗ್ರಾಫ್‌ಗಳು

1. ಎಐಆರ್ 1977 ಎಸ್‌ಸಿ 1248
ಮಿನು ಬಿ. ಮೆಹ್ತಾ ಮತ್ತು ಇನ್ನೊಬ್ಬರು -ವಿರುದ್ಧ-
ಬಾಲಕೃಷ್ಣ ರಾಮಚಂದ್ರ ನಯನ್ ಮತ್ತು ಇನ್ನೊಬ್ಬರು (ಉಲ್ಲೇ) 4
2. (2017) 16 ಎಸ್‌ಸಿ 680
ನ್ಯಾಷನಲ್ ಇನ್‌ಶೂರೆನ್ಸ್ ಕಂಪನಿ ಲಿಮಿಟೆಡ್
-ವಿರುದ್ಧ - ಪ್ರಣಯ್ ಸೇಥಿ ಮತ್ತು ಇತರರು (ಉಲ್ಲೇ) 4
3. 2003(3) ಎಸ್‌ಸಿ 338
ಯುನೈಟೆಡ್ ಇಂಡಿಯಾ ಇನ್‌ಶೂರೆನ್ಸ್ ಕಂಪನಿ ನಿಯಮಿತ
-ವಿರುದ್ಧ- ಲೆಹರು ಮತ್ತು ಇತರರು (ಉಲ್ಲೇ) 5

ಅರ್ಜಿದಾರರ ಪರ : ಶ್ರೀ ಎ.ಎನ್. ಕೃಷ್ಣ ಸ್ವಾಮಿ - ವಕೀಲರು;

1ನೇ ಪ್ರತ್ಯರ್ಜಿದಾರರ ಪರ : ಶ್ರೀ ಸಿ.ಆರ್. ಗೋಪಾಲಸ್ವಾಮಿ - ವಕೀಲರು.

3ನೇ ಪ್ರತ್ಯರ್ಜಿದಾರರ ಪರ : ಶ್ರೀ ಕೆ.ಟಿ. ಗುರುದೇವಪ್ರಸಾದ್, ವಕೀಲರು.

ತೀರ್ಪು

ನ್ಯಾಯಮೂರ್ತಿ ಶ್ರೀ ಎಚ್.ಪಿ. ಸಂದೇಶ್:

ಸಿವಿಲ್ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು (ಹಿರಿಯ ವಿಭಾಗ) ಮತ್ತು ಎ.ಎಂ.ಎ.ಸಿ.ಟಿ, ಬೇಲೂರು ಇವರು ದಿನಾಂಕ: 3.10.2009ರಂದು ಎಂವಿಸಿ ಸಂಖ್ಯೆ: 2 ಮತ್ತು 3/2008 ರಲ್ಲಿ ವಿಮಾ ಕಂಪನಿಯ ಮೇಲೆ ಹೊರಿಸಿದ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿ ಹೊರಡಿಸಿದ ತೀರ್ಪು ಮತ್ತು ಐತೀರ್ಪುಗಳನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿ, ವಿಮಾ ಕಂಪನಿಯು ಈ ಸಂಕೀರ್ಣ ಮೊದಲ ಅಪೀಲುಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದೆ.

2. ನ್ಯಾಯಾಧಿಕರಣದ ಮುಂದೆ ಕ್ಲೇಮುದಾರರ ಮೊಕದ್ದಮೆಯ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಸಂಗತಿಗಳು ಹೀಗಿವೆ: ದಿನಾಂಕ: 8.10.2002ರಂದು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 11.30ರ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಹಾಸನ-ಬೇಲೂರು ರಸ್ತೆಯ ದಕ್ಷಿಣ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿರುವ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಪು ಗೇಟ್ ಬಳಿ ಎಂವಿಸಿ ಸಂಖ್ಯೆ: 2/2008ರಲ್ಲಿರುವ ಕ್ಲೇಮುದಾರನು ಎಂವಿಸಿ ಸಂಖ್ಯೆ: 3/2008ರಲ್ಲಿ ಮೃತನೆಂದು ತೋರಿಸಿರುವ ಸೋಮಶೇಖರ್ ಎಂಬಾತನೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನೋಂದಣಿ ಸಂಖ್ಯೆ: ಕೆಎಲ್-13-ಡಿ-3993ನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ ಕಾರಿನ ಚಾಲಕನು, ಆತುರ ಮತ್ತು ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅತೀವ ವೇಗದಲ್ಲಿ ಬಂದು, ಅವರಿಗೆ ಕಾರನ್ನು ಡಿಕ್ಕಿ ಹೊಡೆಸಿದನು. ಇದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಕ್ಲೇಮುದಾರನಾದ ರುದ್ರೇಗೌಡನ ಎಡಗಾಲಿನ ಮೂಳೆಯ ಮುರಿದಿದ್ದು, ದೇಹದ ತುಂಬಾ ಗಾಯಗಳಾಗಿವೆ ಹಾಗೂ ಮೃತ ಸೋಮಶೇಖರನಿಗೆ ಹಣೆ, ಎಡಗೈಗೆ ಮತ್ತು ಬಲಗೈಗೆ ಗಂಭೀರ ಗಾಯಗಳುಂಟಾದವು. ಚಿಕಿತ್ಸೆಗಾಗಿ ಇಬ್ಬರನ್ನು ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಸಾಗಿಸಲಾಯಿತು. ಸೋಮಶೇಖರನು ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಗಾಯಗಳಿಂದಾಗಿ ಮರಣ ಹೊಂದಿದನು. ಆದ್ದರಿಂದ, ಎಂ.ವಿ.ಸಿ. ಸಂಖ್ಯೆ: 2/2008ರಲ್ಲಿನ ಕ್ಲೇಮುದಾರನು ತನಗುಂಟಾದ ಗಾಯಗಳಿಗೆ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕೋರಿ ಕ್ಲೇಮು ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ಎಂ.ವಿ.ಸಿ. ಸಂಖ್ಯೆ: 3/2008ರಲ್ಲಿ ಮೃತ ಸೋಮಶೇಖರನ ಅವಲಂಬಿತರಾದ ಕ್ಲೇಮುದಾರರು ಅವನ ಮರಣಕ್ಕಾಗಿ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕೋರಿ ಕ್ಲೇಮು ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ನೋಟೀಸ್ ಜಾರಿಯಾದ ನಂತರ, 2ನೇ ಪ್ರತ್ಯರ್ಜಿದಾರ-ಮಾಲೀಕನು, ಕಾರಿನ ತನ್ನ ಒಡೆತನವನ್ನು ಮತ್ತು ವಿಮಾ ಪಾಲಿಸಿ ಇರುವುದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. 3ನೇ ಪ್ರತ್ಯರ್ಜಿದಾರ - ವಿಮಾ ಕಂಪನಿಯು ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಹಾಜರಾಗಿ ಅರ್ಜಿಗಳು ಸಮರ್ಥನೀಯವಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ವಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದಲ್ಲದೆ, ಆ ವಾಹನವು ದಿನಾಂಕ: 1.08.2002ರಂದು ವಿಮೆ ಮಾಡಿಸಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ವಾಸಸ್ಥಳದಿಂದ ಕಾರು ಕಳವಾಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ಆತನು ಪೊಲೀಸರಿಗೆ ದೂರು ಸಲ್ಲಿಸಿ, ಆರ್.ಟಿ.ಓ. ಕಚೇರಿಗೆ ವಿಷಯವನ್ನು ವರದಿ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ತರುವಾಯದಲ್ಲಿ, ಪೊಲೀಸರು 'ಸಿ' ವರದಿಯನ್ನು ಸಹ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದರು. ಹೀಗಾಗಿ, ಪೊಲೀಸರ ದಾಖಲೆಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ವಿಮೆ ಮಾಡಿಸಿದ

ವ್ಯಕ್ತಿಯು ನೀಡಿದ ಮನವಿಗಳನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿ, ವಿಮೆ ಮಾಡಿಸಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಕ್ಲೇಮನ್ನು 1,10,000/- ರೂಪಾಯಿಗಳೆಂದು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮತ್ತು ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಇತ್ಯರ್ಥ ಮಾಡಲಾಯಿತು ಹಾಗೂ ದಿನಾಂಕ: 11.08.2002ರಿಂದ ಸದರಿ ವಾಹನದ ವಿಮಾ ಪಾಲಿಸಿಯನ್ನು ರದ್ದುಗೊಳಿಸಲಾಯಿತು. ಇದಲ್ಲದೆ, ದಿನಾಂಕ: 11.8.2002ರಿಂದ ವಿಮಾ ಮಾಡಿಸಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ವಾಹನದ ಮೇಲೆ ಯಾವುದೇ ಹಿಡಿತ ಇರಲಿಲ್ಲ ಹಾಗಾಗಿ, ಯಾವುದೇ ವಿಮಾ ಪಾಲಿಸಿಯು ಇಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ವಿಮಾ ಕಂಪನಿಯನ್ನು ಯಾವುದೇ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಸಂದಾಯ ಮಾಡಲು ಹೊಣೆಯಾಗಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹಾಗೂ ನ್ಯಾಯಾಧಿಕರಣವು ವಿಮಾ ಪಾಲಿಸಿಯು ರದ್ದಾಗಿದ್ದ ದಿನಾಂಕದಂದು ತಪ್ಪಾಗಿ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ್ದು ಅದರ ಮೇಲೆ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಹೊರಿಸಲು ಮುಂದಾಗಿದೆ ಎಂದು ವಾದಿಸಲಾಗಿದೆ.

3. ವಿಮೆ ಮಾಡಿಸಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಯು, ವಾಹನದ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿನ ಸ್ವಾಧೀನತೆಯನ್ನು ಕಳ್ಳರು ಬಲವಂತವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರಿಂದ, ಆ ವಾಹನದ ಮಾಲೀಕತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದಿರಲಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಆ ವಾಹನವನ್ನು ಚಲಾಯಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಮಹಮ್ಮದ್ ಅಬ್ದುಲ್ಲಾ ಎಂಬಾತನು ಆ ವಾಹನದ ಸ್ವಾಧೀನತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದನು ಹಾಗೂ ಆತನೇ ಅಪಘಾತಕ್ಕೆ ಕಾರಣರಾಗಿದ್ದನು ಎಂಬ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಾಧಿಕರಣವು ವಿಫಲವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದು ಎರಡೂ ಅಪೀಲುಗಳಲ್ಲಿ ಅಪೀಲುದಾರ -ವಿಮಾ ಕಂಪನಿಯ ವಾದವಾಗಿದೆ. ಆತನು ವಿಮೆ ಮಾಡಿಸಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ನೌಕರನೂ ಅಲ್ಲ ಅಥವಾ ವಾಹನವನ್ನು ವಿಮೆ ಮಾಡಿಸಿದ ಏಜೆಂಟನೂ ಅಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ, ಮೊಹಮ್ಮದ್ ಅಬ್ದುಲ್ಲಾನ ಕುಟಿಲ ಕೃತ್ಯಕ್ಕೆ ನಷ್ಟ ಭರ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಡಲು ವಿಮೆ ಮಾಡಿಸಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಪ್ರಾತಿನಿಧಿಕ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯು ಇರುವುದಿಲ್ಲ; ತತ್ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ, ಅಪೀಲುದಾರನು ಯಾವುದೇ ಪರಿಹಾರ ಸಂದಾಯ ಮಾಡಲು ಹೊಣೆಗಾರನಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ; ವಾಹನ ಸಿಕ್ಕಿರಲಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅಂಥ ಕದ್ದ ವಾಹನದ ಬಳಕೆಯಿಂದ ಪ್ರಶ್ನೆಯಲ್ಲಿರುವ ಅಪಘಾತ ಸಂಭವಿಸಿದೆ ಎಂಬ ಪರಿಣಾಮಕ್ಕೆ ಮೊಲೀಸರು 'ಸಿ' ವರದಿ ದಾಖಲಿಸಿದ್ದನ್ನು ಮತ್ತು ವಿಮಾ ಪಾಲಿಸಿಯು ರದ್ದುಗೊಂಡ ಕ್ಷಣದ ಪ್ರಾರಂಭದಿಂದಲೇ ವಿಮೆ ಮಾಡಿಸಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಯು, ತನ್ನ ಕಾನೂನುಬದ್ಧ

ಹಕ್ಕನ್ನು ಹಾಗೂ ವಾಹನದ ಮೇಲಿನ ತನ್ನ ಸ್ವಾಧೀನವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ ಎಂಬ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಪರಿಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಾಧಿಕರಣವು ವಿಫಲವಾಗಿದೆ; ಅಪೀಲುದಾರನು, ವಿಮೆ ಮಾಡಿಸಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಾಗಲಿ ಅಥವಾ ವಾಹನವನ್ನು ಕದ್ದು, ಅಂಥ ಕೃತ್ಯದ ನಂತರ ವಾಹನವನ್ನು ಬಳಸುವ ಮೂಲಕ ಅಪಘಾತಕ್ಕೆ ಕಾರಣನಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಾಗಲಿ ನಷ್ಟಭರ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಡುವ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ದಾಖಲೆಯಲ್ಲಿ ಲಭ್ಯವಿರುವ ಮೌಖಿಕ ಮತ್ತು ದಸ್ತಾವೇಜೀಯ ಸಾಕ್ಷ್ಯಗಳೆರಡನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುವಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಾಧಿಕರಣವು ವಿಫಲವಾಗಿದೆ ಹಾಗೂ ಕ್ಲೇಮು ಮಾಡಿರುವ ಪರಿಹಾರವು ಸಹ ಅಧಿಕವಾಗಿದೆ ಎಂದು ವಾದಿಸಲಾಗಿದೆ.

4. ಅಪೀಲುದಾರರ ಪರವಾಗಿ ಹಾಜರಾದ ಮಾನ್ಯ ವಕೀಲರಾದ ಶ್ರೀ ಎ.ಎನ್. ಕೃಷ್ಣಸ್ವಾಮಿಯವರು, ತಮ್ಮ ವಾದಗಳಲ್ಲಿ, ಎರಡು ಅಪೀಲುಗಳಲ್ಲಿ ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದ ಕಾರಣಗಳನ್ನೇ ಪುನರುಚ್ಚರಿಸಿದ್ದಾರೆ; ಅಲ್ಲದೆ, ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಸಂದಾಯ ಮಾಡುವ ಪ್ರಾತಿನಿಧಿಕ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯು ಇಲ್ಲ ಹಾಗೂ ಪ್ರಸ್ತುತ ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಲೀಕ ಮತ್ತು ನೌಕರನ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆಯೇ ಉದ್ಭವಿಸುವುದಿಲ್ಲ; ಒಂದು ವೇಳೆ ನೌಕರನು ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯವಾಗಿ ವರ್ತಿಸಿದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ಮಾಲೀಕನು ನೌಕರನ ಕೃತ್ಯಕ್ಕೆ ಹೊಣೆಗಾರನಾಗುತ್ತಾನೆ; ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ವಾಹನವನ್ನು ಬಳಸಿದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಅದು ಕಾರಣವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಯಾರೇ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಕಾನೂನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಹೊಣೆಗಾರನಾಗದಿದ್ದರೆ, ವಿಮಾಕರ್ತನು ಸಹ ಅದಕ್ಕೆ ನಷ್ಟಭರ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಡಲು ಹೊಣೆಗಾರನಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅವರು ವಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ತಮ್ಮ ವಾದದ ಸಮರ್ಥನೆಗೆ ಮಾನ್ಯ ವಕೀಲರು, **ಮಿನು ಬಿ. ಮೆಹ್ರಾ ಮತ್ತು ಇನ್ನೊಬ್ಬರು -ವಿರುಧ್ಧ- ಬಾಲಕೃಷ್ಣ ರಾಮಚಂದ್ರ ನಯನ್ ಮತ್ತು ಇನ್ನೊಬ್ಬರು'** ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿ ವರದಿ ಮಾಡಿದ 23ರಿಂದ 27ರವರೆಗಿನ ಕಂಡಿಕೆಗಳಲ್ಲಿನ ತೀರ್ಮಾನಗಳನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮಾಲೀಕನ ಅಥವಾ ವಿಮಾ ಕಂಪನಿಯ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಗೆ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯದ ರುಜುವಾತು ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಈ ವಾದದ

ಬೆಂಬಲಕ್ಕೆ ಅವರು ಅಧಿನಿಯಮದ 95ನೇ ಪ್ರಕರಣದ ಉಪಬಂಧಗಳನ್ನು ಸಹ ಈ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದಿದ್ದಾರೆ.

ನ್ಯಾಷನಲ್ ಇನ್‌ಶೂರೆನ್ಸ್ ಕಂಪನಿ ಅಮಿಟಿಡ್ - ವಿರುದ್ಧ - ಪ್ರಣಮ್ ಸೇಥಿ ಮತ್ತು ಇತರರು² ಇನ್ನೊಂದು ತೀರ್ಪನ್ನು ಸಹ ಮಾನ್ಯ ವಕೀಲರು ಅವಲಂಬಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಸಕಾಲಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ ನೀಡಿದ ತೀರ್ಪುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಮತ್ತು ಸಮನ್ವಯ ಪೀಠಗಳಿಗೆ ಅದು ಬಂಧನಕಾರಿಯಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಸಹ-ಸಮಾನ ಪೀಠದ ಹಿಂದಿನ ನಿರ್ಣಯಗಳು, ಅದೇ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಪೀಠಕ್ಕೆ ಬಂಧನಕಾರಿಯಾಗಿರುತ್ತವೆ ಎಂದು ಪುನರುಚ್ಚರಿಸಲಾಗಿದೆ.

5. ಕ್ಲೇಮುದಾರರ ಪರ ನ್ಯಾಯವಾದಿಗಳು ಮೇಲಿನ ವಾದಗಳನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿ, ವಿಮಾ ಕಂಪನಿಯ ಪರ ನ್ಯಾಯವಾದಿಗಳು, ಎಂಎಫ್‌ಎ 9595/2011ಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಎಂಎಫ್‌ಎ ಸಂಖ್ಯೆ: 4614/2011ರಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಎಂಎಫ್‌ಎ ಸಂಖ್ಯೆ: 878/2014ಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಎಂಎಫ್‌ಎ ಸಂಖ್ಯೆ: 10685/2013ರಲ್ಲಿ ಈ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಮುಂದೆ ಇಂಥಹುದ್ದೇ ವಾದಗಳನ್ನು ಮಂಡಿಸಿದ್ದನು ಎಂದು ಹಾಗೂ **ಯುನೈಟೆಡ್ ಇಂಡಿಯಾ ಇನ್‌ಶೂರೆನ್ಸ್ ಕಂಪನಿ ಅಮಿಟಿಡ್ - ವಿರುದ್ಧ - ಲೆಹರು ಮತ್ತು ಇತರರು**³ ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿನ ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ನಿರ್ಣಯಗಳನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿ ಈ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ವಾದಗಳನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದೆ, ಹಾಗಾಗಿ ಅಪೀಲುದಾರನು ಈ ಮೊಕದ್ದಮೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಹ ಅಂಥಹುವೇ ವಾದಗಳನ್ನು ಪುನರುಚ್ಚರಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಪ್ರಬಲವಾಗಿ ವಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ.

(2003)3 ಎಸ್‌ಸಿಸಿ 338ರಲ್ಲಿ ವರದಿ ಮಾಡಿದ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಸಹ ನ್ಯಾಯವಾದಿಯು ಅವಲಂಬಿಸಿದ್ದು, ಅದರಲ್ಲಿ ಮೂರನೇ ಪಕ್ಷಕಾರರ ಅಪಾಯಸಾಧ್ಯತೆಯ ಕುರಿತು ವಿಮಾಕರ್ತನ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ,

2. (2017) 16 ಎಸ್‌ಸಿಸಿ 680

3. 2003(3) ಎಸ್‌ಸಿಸಿ 338

149(7)ನೇ ಪ್ರಕರಣದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಅದರ ವಿರುದ್ಧ ವಿಮಾಕರ್ತನ 149(7)ನೇ ಪ್ರಕರಣದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಅದರ ವಿರುದ್ಧ ವಿಮಾಕರ್ತನ ಪ್ರತಿರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು, 149(2)ನೇ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿಸಲಾಗಿರುವ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಮೀರಿ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಅನ್ವಯಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಲಾಗಿದೆ.

6. ಅಪೀಲುದಾರರ ಮತ್ತು ಪ್ರತ್ಯರ್ಜಿದಾರರ ಪರ ನ್ಯಾಯವಾದಿಗಳ ವಾದ-ವಿವಾದಗಳನ್ನು ಆಲಿಸಿದ ನಂತರ ಹಾಗೂ ಪ್ರಶ್ನಿತ ತೀರ್ಪನ್ನು ಮತ್ತು ಐತೀರ್ಪನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದ ನಂತರ ನನ್ನ ಪರಿಗಣನೆಗಾಗಿ ಉದ್ಭವವಾಗುವ ಅಂಶವೆಂದರೆ:-

“ವಾಹನವು ವಿಮೆ ಮಾಡಿಸಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಕಳ್ಳರು ಈ ಅಪಘಾತಕ್ಕೆ ಕಾರಣರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಹಾಗೂ ವಿಮೆ ಮಾಡಿಸಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಕಡೆಯಿಂದ ಯಾವುದೇ ಉಲ್ಲಂಘನೆಯಿರಲಿಲ್ಲ, ಹಾಗಾಗಿ ವಿಮಾ ಕಂಪನಿಯ ಮೇಲೆ ಯಾವುದೇ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆ ಇರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂಬ ವಿಮಾಕರ್ತನ ವಾದವನ್ನು ಒಪ್ಪಬಹುದು.”

7. ಇಬ್ಬರು ನ್ಯಾಯವಾದಿಗಳು ಮಂಡಿಸಿದ ವಾದಗಳ ಕಡೆಗೆ ಗಮನ ಹರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ, ನಾನು ಪ್ರಸ್ತುತ ಮೊಕದ್ದಮೆಯ ವಾಸ್ತವಾಂಶಗಳನ್ನು ಪರಾಮರ್ಶಿಸಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಮೊಕದ್ದಮೆಯ ಸಂಗತಿಗಳು ಅಪಘಾತವು ದಿನಾಂಕ: 08.10.2002ರಂದು ಸುಮಾರು ರಾತ್ರಿ 1.30 ಗಂಟೆಗೆ ಮೊಹಮದ್ ಅಬ್ದುಲ್ಲಾ ಎಂಬಾತನು ಕದ್ದ ಕಾರನ್ನು ಅತೀ ವೇಗದಿಂದ ಮತ್ತು ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯದಿಂದ ಚಲಾಯಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಅಪಘಾತ ಸಂಭವಿಸಿತ್ತು ಎಂಬ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವುದೇ ವಿವಾದವಿಲ್ಲ. ಇದಲ್ಲದೆ, ಕಳ್ಳತನವಾಗಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಕರಣವನ್ನು ದಾಖಲಿಸಲಾಗಿತ್ತು, ಪೊಲೀಸರು ತನಿಖೆಯ ನಂತರ ‘ಸಿ’ ವರದಿಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದರು ಮತ್ತು ವಿಮಾ ಮಾಡಿಸಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ವೈಯಕ್ತಿಕ ಹಾನಿಯ ಕ್ಲೇಮನ್ನು ಇತ್ಯರ್ಥಗೊಳಿಸಲಾಗಿದೆ ಎಂಬುದು ಕೂಡ

ವಿವಾದವಾಗಿಲ್ಲ. ಈಗ, ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಮುಂದೆ ಅಪೀಲುದಾರನ ವಾದವೆಂದರೆ, ಪ್ರಶ್ನಿತ ವಾಹನವು ವಿಮೆ ಮಾಡಿಸಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ ಹಾಗೂ ವಿಮೆ ಮಾಡಿಸಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಕಡೆಯಿಂದಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಆತನ ನೌಕರನ ಕಡೆಯಿಂದಾಗಲಿ ಯಾವುದೇ ಕಾನೂನಿನ ಉಲ್ಲಂಘನೆ ಆಗಿಲ್ಲ. ಇದಲ್ಲದೆ, **ಮೆಹ್ರಾ** ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿನ ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿ, ಕಾರು ಮಾಲೀಕನ ನೌಕರನ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯದ ಚಾಲನೆಯ ಕಾರಣದಿಂದ ಕಾರು ಅಪಘಾತದಲ್ಲಿ ಬಲಿಪಶುವಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ನೀಡಲು ಕಾರಿನ ಮಾಲೀಕನ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯು ಅಪಕೃತ್ಯದ ಕಾನೂನನ್ನು ಆಧರಿಸಿದೆ ಎಂದು ವಾದಿಸಲಾಗಿದೆ. ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯದ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ, ನೌಕರನ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಮಾಲೀಕನನ್ನು ಹೊಣೆಗಾರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಮಾಲೀಕನನ್ನು ಹೊಣೆಗಾರರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವ ಮೊದಲು ಆ ನೌಕರನು ಅವನ ಉದ್ಯೋಗದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದನು ಮತ್ತು ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯದಿಂದ ಇದ್ದನು ಎಂಬುದನ್ನು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸುವುದು ಅತ್ಯಗತ್ಯ. ಇದಲ್ಲದೆ, ಇದೇ ರೀತಿಯ ವಾದವನ್ನು ಪುನರುಚ್ಚರಿಸುವ 21ನೇ ಕಂಡಿಕೆಯನ್ನು ಸಹ ನ್ಯಾಯವಾದಿಗಳು ಅವಲಂಬಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು 22ನೇ ಕಂಡಿಕೆಯ ಕಡೆಗೆ ಸಹ ನನ್ನ ಗಮನ ಸೆಳೆದಿದ್ದು, ಅದರಲ್ಲಿ ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು, ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯ ಸಂಬಂಧಿ ಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಮುಂದಾಗುವ ಸಲುವಾಗಿ, (1) ಪ್ರತಿವಾದಿಯು ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕಾದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇದ್ದನು ಮತ್ತು (2) ಆ ಕರ್ತವ್ಯದ ಉಲ್ಲಂಘನೆಯಾಗಿತ್ತು ಹಾಗೂ ಕರ್ತವ್ಯದ ಉಲ್ಲಂಘನೆಯ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ವಾದಿಯು ಹಾನಿಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದ್ದನು ಎಂಬುದನ್ನು ವಾದಿಯು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಬೇಕು. ನೌಕರನು, ಉದ್ಯೋಗದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ, ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯದಿಂದ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸಿದ್ದನು ಎಂದು ಸಾಬೀತಾದರೆ, ನೌಕರನ ವರ್ತನೆಗೆ ಮಾಲೀಕನೂ ಕೂಡ ಹೊಣೆಗಾರನಾಗುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿದೆ. 26ನೇ ಕಂಡಿಕೆಯಲ್ಲಿನ ಸದರಿ ತೀರ್ಮಾನದಲ್ಲಿ ವಿಧಿಸಿದ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಸಹ ನ್ಯಾಯವಾದಿಗಳು ನನ್ನ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದಿದ್ದು, ಅದರಲ್ಲಿ, ಮಾಲೀಕನ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯ ಮೂಲ ಅಗತ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಕ್ಲೇಮುದಾರನ ಹಕ್ಕನ್ನು ಈ ವಾದವು ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸಿದೆ ಎಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡಲಾಗಿದೆ. ಮಾಲೀಕನ ಮೇಲೆ ಕಾನೂನಿನ

ಮೂಲಕ ಹೊರಿಸಲಾದ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಆತನು ವಿಫಲವಾಗುವುದರಿಂದ ಮಾಲೀಕನ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯು ಉದ್ಭವಿಸುತ್ತದೆ. ಯಾವ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಕಾನೂನಿನ ಬಾಧ್ಯತೆಯನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಲು ವಿಫಲನಾದ ಕಾರಣದಿಂದ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ನೀಡಲು ಬದ್ಧನಾಗಿರುತ್ತಾನೆಯೋ ಆತನ ವಿರುದ್ಧ ಮಾತ್ರ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ಹಕ್ಕು ಇರುತ್ತದೆ. ನ್ಯಾಯವಾದಿಯು 27ನೇ ಕಂಡಿಕೆಯನ್ನು ಸಹ ಅವಲಂಬಿಸಿದ್ದು, ಅದರಲ್ಲಿ, ಯಾವುದೇ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯವಿರದ ಮಾಲೀಕನ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಕಾನೂನಿನ ಮೂಲ ತತ್ವಗಳಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾದುದಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹಾಗೂ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ವಾಹನವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದರಿಂದ ಪಕ್ಷಕಾರನಿಗೆ ಗಾಯವಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಸಂಗತಿ ಮಾತ್ರದಿಂದ ಮಾಲೀಕನ ಮೇಲೆ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಹೊರಿಸುವುದನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡಲಾಗಿದೆ. ನ್ಯಾಯವಾದಿಯು 29ನೇ ಕಂಡಿಕೆಯನ್ನು ಸಹ ಅವಲಂಬಿಸಿದ್ದು, ಅದರಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಕಾನೂನು ಅಥವಾ ಶಾಸನದ ಮೂಲಕ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಆತನು ವಿಧಿಸಿದ ಯಾವುದೇ ಕರ್ತವ್ಯಗಳನ್ನು ಆತನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸದ ಹೊರತು, ಆತನು ಹೊಣೆಗಾರನಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡಲಾಗಿದೆ. ಮೋಟಾರು ಅಪಘಾತದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಮಾಲೀಕನು ಮಾತ್ರ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯಕ್ಕೆ ಹೊಣೆಗಾರನಾಗುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಅವನ ನೌಕರನ ಕೃತ್ಯಕ್ಕಾಗಿನ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯದ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯ ರುಜುವಾತಿನ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ, ಮೋಟಾರು ಅಪಘಾತಗಳಲ್ಲಿ ಬಲಿಪಶುವಾದವರಿಗೆ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಒದಗಿಸಲು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ಉಪಬಂಧಿಸುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯು, ಇಂದು ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಕಾನೂನಿನ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನಾವು ಬದ್ಧರಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ.

8. **ಪ್ರಣಯ್ ಸೇಥಿ** ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿ ವರದಿ ಮಾಡಲಾದ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ನಾನು ಈಗಾಗಲೇ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ್ದು, ಅದರಲ್ಲಿ, ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಸಂವಿಧಾನ ಪೀಠವು, ಹಿಂದಿನ ಸಮನ್ವಯ ಪೀಠದ ತೀರ್ಪಿನ ಬದ್ಧತೆಗೆ ಮತ್ತು ಪೂರ್ವನಿರ್ದೇಶನದ ಬದ್ಧತೆಯ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ತೀರ್ಪು ನೀಡಿದೆ ಮತ್ತು ವಿಷಯದ ಸಾಧ್ಯತೆಯ ಅಂಶವನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ

ಮುಂದೆ ಎತ್ತಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಮುಂಚಿನ ವಿಷಯವನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕಿತ್ತು; ಆದರೆ, ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಅಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ನೀಡಲಾಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸಲು ಯೋಗ್ಯವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಲು ಕಾರಣವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಕಾರಣದ ಮೇಲೆ ತರುವಾಯದ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿ ಸಮನ್ವಯ ಅಧಿಕಾರ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯ ಒಂದು ಪೀಠಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿನ ತೀರ್ಮಾನವು ತಪ್ಪಾಗಿರುವುದು ಕಂಡುಬರಬಹುದೆಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿದೆ.

9. ಕ್ಲೇಮುದಾರನ ಪರ ಮಾನ್ಯ ನ್ಯಾಯವಾದಿಗಳು ಮೇಲೆ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ **ಲೆಹ್ರು** ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿ ವರದಿ ಮಾಡಿದ ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಸಹ ಅವಲಂಬಿಸಿದ್ದು, ಅದರಲ್ಲಿ ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು, ಮೋಟಾರು ವಾಹನಗಳ ಅಧಿನಿಯಮದ 149ನೇ ಪ್ರಕರಣಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಚರ್ಚಿಸಿದೆ ಮತ್ತು ಅಂಥ ಮೊಕದ್ದಮೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ವಿಮಾಕರ್ತನು ಅಮಾಯಕ ಮೂರನೇ ಪಕ್ಷಕಾರನಿಗೆ ಹೊಣೆಗಾರನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ವಿಮೆ ಮಾಡಿಸಿದವನಿಂದ ಹಣವನ್ನು ವಸೂಲಿ ಮಾಡಲು ಶಕ್ತನಾಗಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನ ನೀಡಿದೆ. ಈ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು, ಎಂಎಫ್‌ಎ ಸಂಖ್ಯೆ: 4614/11ರಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಮೇಲೆ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ ತತ್ಸಂಬಂಧಿ ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿ, 18ನೇ ಕಂಡಿಕೆಯಲ್ಲಿನ **ಲೆಹ್ರು** ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿ ವಿಧಿಸಿದ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿ, ಈ ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿ ವಿಮಾ ಕಂಪನಿಯ ಪರವಾಗಿ ಹಾಜರಾದ ಅದೇ ವಕೀಲರು ಇದೇ ತರಹದ ವಾದಗಳನ್ನು ಮಂಡಿಸಿದ್ದನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದೆ. **ಲೆಹ್ರು** ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ತೀರ್ಮಾನ 18ನೇ ಕಂಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಕೆಳಗಿನಂತೆ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ.

18. ಈಗ ನಾವು 149(2)ನೇ ಪ್ರಕರಣವನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸೋಣ. 149(2)(ಎ)(ii) ಈ ಪ್ರಕರಣವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ಉಪಬಂಧದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿನ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು, “ಉಲ್ಲಂಘನೆ” ಇದೆ ಎಂದು ತೋರಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಲಾಗಿದೆ. ಸ್ಯಾಂಡಿಯಾ ಮತ್ತು ಸೋಹನ್ ಲಾಲ್ ಪೆಸ್ಸಿ

ಮೊಕದ್ದಮೆಗಳಲ್ಲಿ, ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದಂತೆ, ವಿಮಾ ಮಾಡಿಸಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಕಡೆಯಿಂದ ಉಲ್ಲಂಘನೆಯಾಗಿರಬೇಕು. ಅದರೊಂದಿಗೆ ನಮ್ಮ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಹಮತಿ ಇದೆ. ಇಲ್ಲವಾದಲ್ಲಿ, ಅದು, ಅಸಂಬದ್ಧ ಪರಿಣಾಮಗಳಿಗೆ ದಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಒಂದು ವಾಹನವು ಕಳ್ಳತನವಾಯಿತು ಎಂದು ಊಹಿಸಿಕೊಳ್ಳೋಣ. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳನು ವಾಹನವನ್ನು ಚಲಾಯಿಸುತ್ತಿದ್ದು, ಆಗ ಅಪಘಾತ ಸಂಭವಿಸುತ್ತದೆ, ಕಳ್ಳನನ್ನು ಸೆರೆಹಿಡಿಯಲಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅವನ ಬಳಿ ಪರವಾನಗಿ ಇರಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ. ಆಗ, ವಿಮಾ ಕಂಪನಿಯು ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಬಹುದೇ? ಇದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ 'ಇಲ್ಲ' ಎಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟ. ಅನ್ಯಥಾ, ಕಡ್ಡಾಯ ವಿಮೆಯ ಉದ್ದೇಶವನ್ನೇ ಅಲ್ಲಗಳೆದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಅಪಘಾತದಲ್ಲಿ ಗಾಯಗೊಂಡವರಿಗೆ ಅಥವಾ ಮರಣ ಹೊಂದಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸಂಬಂಧಿಕರಿಗೆ ಮಾಲೀಕನು ಇಲ್ಲಿನ ನಗಣ್ಯನಾಗುವುದರಿಂದ ಅವರು ಪಡೆದ ಡಿಕ್ರಿಯು ಕೇವಲ ಕಾಗದದ ಡಿಕ್ರಿಯಾಗಿ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ಮಾಲೀಕನು ಸ್ವತಃ ತೊಂದರೆಗೊಳಗಾದ ಅಮಾಯಕನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಈ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿಯೇ, ಶಾಸಕಾಂಗವು, ವಿವೇಚನೆಯಿಂದ ವಿಮೆಯನ್ನು ತಂದಿದೆ. ಕೊನೆಪಕ್ಷ ಮೂರನೇ ಪಕ್ಷಕಾರನ ವಿಮೆಯನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯವನ್ನಾಗಿಸಿದೆ. ವಿಮಾ ಕಂಪನಿಯು ಪರಿಹಾರ ಸಂದಾಯ ಮಾಡಲು ಲಭ್ಯವಿರುವಂತೆ ಮಾಡುವುದೇ ಇದರ ಗುರಿ ಮತ್ತು ಉದ್ದೇಶವಾಗಿದೆ. ಕಂಪನಿಯು ವ್ಯವಹಾರವೇ ವಿಮೆ ಮಾಡಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಕಂಪನಿಯ ವ್ಯವಹಾರವೇ ವಿಮೆಯಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲಾ ವ್ಯವಹಾರಗಳಲ್ಲೂ ಅಪಾಯಸಾಧ್ಯತೆ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ವ್ಯವಹಾರಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು, ಆ ವ್ಯವಹಾರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಅಪಾಯಸಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ, ಲಾಭ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ನಡೆಸಲಾಗುವ ವ್ಯವಹಾರವು ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಅಪಾಯಸಾಧ್ಯತೆಯನ್ನು ಸಹ

ಭರಿಸಬೇಕಾದುದು ನ್ಯಾಯಸಮ್ಮತವಾಗಿದೆ. ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಅಮಾಯಕ ಪಕ್ಷಕಾರರು ಕಷ್ಟ ಅಥವಾ ನಷ್ಟವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಬಾರದು. ಈ ಉಪಬಂಧಗಳು ಈ ಅಗತ್ಯಗಳನ್ನು ಈಡೇರಿಸುತ್ತವೆ. ಹಾಗಾಗಿ, ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಮೊಕದ್ದಮೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವುದನ್ನು ಎಂದರೆ, ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ, ಅಪಘಾತದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ವಾಹನ ಚಾಲನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಬಳಿ ಸೂಕ್ತ ಪರವಾನಗಿ ಇರಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ತೋರಿಸುವುದು ಸಾಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಒಪ್ಪುತ್ತೇವೆ. ವಿಮೆ ಮಾಡಿಸಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಕಡೆಯಿಂದ ಉಲ್ಲಂಘನೆ ಆಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿಮಾ ಕಂಪನಿಯು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ವಿಮೆ ಮಾಡಿಸಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಕಡೆಯಿಂದ ಉಲ್ಲಂಘನೆ ಆಗಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ವಿಮೆ ಮಾಡಿಸಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಕಡೆಯಿಂದಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಅವನ ನೌಕರನ ಕಡೆಯಿಂದಾಗಲಿ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ ಹಾಗೂ ವಿಮೆ ಮಾಡಿಸಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ನಿಯಂತ್ರಣ ಹೊಂದಿರದ ಕಳ್ಳನು ಅಪಘಾತವನ್ನು ಮಾಡಿರುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ವಾಹನವೂ ಕೂಡ ವಿಮೆ ಮಾಡಿಸಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ ಹಾಗೂ ಮೊಕದ್ದಮೆಯ ಸಂಗತಿಗಳು ಹೀಗಿರುವಾಗ, ವಿಮಾ ಕಂಪನಿಯ ಮೇಲೆ ಯಾವುದೇ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಹೊರಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಅಪೀಲುದಾರರ ವಾದವಾಗಿದೆ.

10. **ಲೆಹು** ಮಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿನ 18ನೇ ಕಂಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ದಾಖಲೆಯಲ್ಲಿನ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸುವಾಗ, 149(2)ನೇ ಪ್ರಕರಣವನ್ನು ಸಹ ಪರಿಗಣಿಸಿದೆ. ಇದಲ್ಲದೆ, ಈ ಉಪಬಂಧದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ, “ಉಲ್ಲಂಘನೆ” ಆಗಿರುವುದನ್ನು ತೋರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿದೆ. ಸ್ಯಾಂಡಿಯಾ ಮತ್ತು ಸೋಹನ್ ಲಾಲ್ ಪಸ್ಸಿ ಮೊಕದ್ದಮೆಗಳಲ್ಲಿ ತೀರ್ಪು ನೀಡಿದಂತೆ, ವಿಮೆ ಮಾಡಿಸಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಕಡೆಯಿಂದ ಉಲ್ಲಂಘನೆ ಆಗಿರಬೇಕು. ನಾವು ಇದರೊಂದಿಗೆ ನಮ್ಮ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಹಮತಿ

ಹೊಂದಿದ್ದೇವೆ. ಅನ್ಯಥಾ ನಿರ್ಣಯವು ಅಸಂಬಂಧ ಪರಿಣಾಮಗಳಿಗೆ ದಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ: ಒಂದು ವಾಹನವು ಕಳ್ಳತನ ಆಗಿದೆ ಎಂದು ಊಹಿಸಿಕೊಳ್ಳೋಣ, ಕಳ್ಳನು ಸೆರೆಯಾಗಿದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ಚಾಲಿತವಾಗುತ್ತಿರುವ ಆ ವಾಹನಕ್ಕೆ ಅಪಘಾತವಾಯಿತು ಎಂದುಕೊಳ್ಳೋಣ, ಆ ಕಳ್ಳನು ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಅವನು ಪರವಾನಗಿ ಹೊಂದಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಳಿದುಬಂದಿರುತ್ತದೆ. ವಿಮಾ ಕಂಪನಿಯು ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಬಹುದೇ? ಇದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ 'ಇಲ್ಲ' ಎಂಬುದೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟ. ಅನ್ಯಥಾ ಕಡ್ಡಾಯ ವಿಮೆಯ ಉದ್ದೇಶವನ್ನೇ ನಿರಾಕರಿಸಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಮಾಲೀಕನು ನಗಣ್ಯನಾಗುವುದರಿಂದ ಅಪಘಾತದಲ್ಲಿ ಗಾಯಗೊಂಡವರಿಗೆ ಅಥವಾ ಮೃತ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸಂಬಂಧಿಗಳಿಗೆ, ಅವರು ಪಡೆದ ಡಿಕ್ರಿಯು ಕೇವಲ ಕಾಗದದ ಡಿಕ್ರಿ ಮಾತ್ರ ಎಂದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಮಾಲೀಕನು ಸಹ ಸ್ವತಃ ಅಮಾನಕ ತೊಂದರೆಗೊಳಿದಾವನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಶಾಸಕಾಂಗವು ವಿವೇಚನೆಯಿಂದ ವಿಮೆಯನ್ನು ಕೊನೆಪಕ್ಷ ಮೂರನೇ ಪಕ್ಷಕಾರನ ವಿಮೆ ಎಂದು ಕಡ್ಡಾಯಗೊಳಿಸಿದೆ. ಇದರ ಧ್ಯೇಯ ಮತ್ತು ಉದ್ದೇಶ ವಿಮಾ ಕಂಪನಿಯು ಪರಿಹಾರ ಸಂದಾಯ ಮಾಡಲು ಲಭ್ಯವಿರಬೇಕೆಂಬುದಾಗಿದೆ.

11. ಮೇಲೆ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ ನಿರ್ಣಯಗಳಲ್ಲಿ ವಿಧಿಸಲಾಗಿರುವ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ ನಂತರ, **ಮೆಹ್ರಾ** ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿ, ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಮೂವರು ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರ ಪೀಠವು, ವಿಮೆ ಮಾಡಿಸಿ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಅಥವಾ ಅವನ ನೌಕರನ ಕಡೆಯಿಂದ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯ ಸಂಭವಿಸಿರಬೇಕು ಎಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಿದೆ. ಪ್ರಸ್ತುತ ಮೊಕದ್ದಮೆಯ ಸಂಗತಿಗಳು ಮತ್ತು ಸಂದರ್ಭಗಳು ವಿಶಿಷ್ಟವಾದವುಗಳಾಗಿದ್ದು, ಅವುಗಳನ್ನು ಅಧಿನಿಯಮದ 149ನೇ ಪ್ರಕರಣವನ್ನು ಅಧಿನಿಯಮಿತಗೊಳಿಸಿದ ಶಾಸನಾತ್ಮಕ ಉದ್ದೇಶದೊಂದಿಗೆ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಪ್ರಸ್ತುತ ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿ, ಕ್ಲೇಮುದಾರ ಮತ್ತು ಮೃತ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಬ್ಬರೂ ರಸ್ತೆ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ನಿಂತಿದ್ದರು, ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನೆಯಲ್ಲಿರುವ ವಿಮೆ ಮಾಡಿಸಲಾದ ವಾಹನವನ್ನು ಚಾಲಕನು ಅಪಘಾತಕ್ಕೀಡು ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಮೂರನೇ ಪಕ್ಷಕಾರರ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಾಪಾಡುವುದೇ ಶಾಸಕಾಂಗದ ವಿವೇಚನೆಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅವನು ಮೂರನೇ

ಪಕ್ಷಕಾರನೇ ಅಥವಾ ವಿಮೆ ಮಾಡಿಸಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ನೌಕರನೇ ಎಂಬುದು ಇಲ್ಲಿ ಅಪ್ರಸ್ತುತ. **ಲೆಹು** ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿ, 149ನೇ ಪ್ರಕರಣದ ಉಪಬಂಧಗಳನ್ನೇ ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಪರಿಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ವಾಹನವು ಕಳ್ಳನ ವಶದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಅಪಘಾತ ಸಂಭವಿಸಿದರೆ, ಯಾವ ಪರಿಣಾಮಗಳು ಆಗಬಹುದು ಎಂಬ ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಚರ್ಚಿಸಿದೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ, ವಿಮಾ ಕಂಪನಿಯು ಅವಲಂಬಿಸಿದ ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ಸದರಿ ವಿವಾದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಚರ್ಚೆಗಳಾಗಿಲ್ಲ. ಇದಲ್ಲದೆ, ಈ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು, ಮೇಲೆ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ ಎಂಎಫ್‌ಎಗಳಲ್ಲಿ ವರದಿಯಾಗದ ನಿರ್ಣಯಗಳಲ್ಲಿ ಸಹ, **ಲೆಹು** ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿ ವಿಧಿಸಿದ ಅನುಪಾತವನ್ನು ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ವಿಮಾ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಪರ ವಕೀಲರು ಮಂಡಿಸಿದ ಸದರಿ ವಾದಗಳನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಸಂದಾಯ ಮಾಡಲು ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಗೆ ವಿಮಾ ಕಂಪನಿಯು ಗುರಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಅದರ ವಾದವನ್ನು **ಲೆಹು** ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿ ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ವಿಧಿಸಿದ ಅನುಪಾತದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಒಪ್ಪಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ವಾಸ್ತವ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯಾಲಯವು, ಮೊಕದ್ದಮೆಯ ಸಂಗತಿಗಳು ಮತ್ತು ಸಂದರ್ಭಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮೊಕದ್ದಮೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ನಿರ್ಣಯಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

12. ಈ ಮೇಲಿನಂತೆ ವಿವರವಾಗಿ ಚರ್ಚಿಸಿದ ನಂತರ, ಅಧಿನಿಯಮ 149ನೇ ಪ್ರಕರಣದ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸುವುದು ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಹೊರಿಸಲಾದ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ. ಶಾಸಕಾಂಗವು ವಿವೇಚನೆಯಿಂದ ವಿಮೆಯನ್ನು, ಕೊನೇಪಕ್ಷ ಮೂರನೇ ಪಕ್ಷಕಾರರ ವಿಮೆಯನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯವನ್ನಾಗಿಸಿದೆ. ಇದರ ಧ್ಯೇಯೋದ್ದೇಶವೆಂದರೆ, ಮೂರನೇ ಪಕ್ಷಕಾರರಾಗಿರುವ ಅಮಾಯಕ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ವಿಮಾ ಕಂಪನಿಯು ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಸಂದಾಯ ಮಾಡಲು ಲಭ್ಯವನ್ನಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವುದಾಗಿದೆ. ಅನ್ಯಥಾ ಮಾಲೀಕನು ನಗಣ್ಯವಾಗುವುದರಿಂದ, ಅಪಘಾತದಲ್ಲಿ ಗಾಯಗೊಂಡವನಿಗೆ ಅಥವಾ ಮೃತನ ಸಂಬಂಧಿಗಳಿಗೆ ದೊರಕಿದ ಡಿಕ್ರಿಯು ಕೇವಲ ಕಾಗದದ ಡಿಕ್ರಿಯಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. **ಲೆಹು** ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿ, ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ನೀಡಿದ

ನಿರ್ಣಯಗಳನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತ ಮೊಕದ್ದಮೆಗೆ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಅನ್ವಯಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ವಿಮಾ ಕಂಪನಿಯ ಪರ ಹಾಜರಾದ ವಕೀಲರ ವಾದವನ್ನು ಒಪ್ಪಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮೊಕದ್ದಮೆಯನ್ನು, ಅದರ ಸಂಗತಿಗಳು ಮತ್ತು ಸಂದರ್ಭಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆಯೇ ನಿರ್ಣಯಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿದೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ, ಸಂವಿಧಾನದ 141ನೇ ಅನುಚ್ಛೇದವನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿ **ಪ್ರಣಯ್ ಸೇಥಿ** ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿ ನೀಡಿದ ನಿರ್ಣಯದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸಹ, ಸಮಾನ ಪೀಠದ ಹಿಂದಿನ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಸಮನ್ವಯ ಪೀಠವು ಮತ್ತು ಇತರೆ ಎಲ್ಲಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳು ಬದ್ಧವಾಗುತ್ತವೆ ಎಂಬ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ವಿವಾದವಿಲ್ಲ. ಪ್ರಸ್ತುತ ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿನ ವಿಶಿಷ್ಟ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಸಂದರ್ಭಗಳನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿದ ನಂತರ, ವಿಮಾ ಕಂಪನಿಯು ಅವಲಂಬಿಸಿದ ನಿರ್ಣಯಗಳು ಅದರ ನೆರೆವಿಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಲಾಗಿದೆ.

13. ಮೇಲಿನ ಚರ್ಚೆಗಳ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ, ಅಪೀಲು ವಿಫಲವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಅದು ರದ್ದುಗೊಂಡಿದೆ.
